

ROK	C	Tytuł oryginału: Primary Sabbath School Leader/Teacher Guide. (www.gracelink.net)	<i>Serdecznie dziękuję wszystkim dobrym ludziom - wolontariuszom (43 osoby) zaangażowanym w przetłumaczenie trzystu dwunastu lekcji. Dziękuję darczyńcom oraz <u>Adwentystycznemu Stowarzyszeniu Inicjatyw</u> za wsparcie finansowe korekty podręczników. Projekt koordynowała <u>Fundacja Krzepki Maluch</u>.</i>
KWARTAŁ	1		
MIESIĄC	3 – Bóg uczy nas, jak traktować innych		
LEKCJA	10	Przewodnik metodyczny dla nauczycieli opracowany przez Sekretariat do Spraw Szkoły Sobotniej przy Generalnej Konferencji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego.	<i>*Projekt jest już przygotowany do składu i druku, dlatego niektóre fragmenty są zaznaczone na czerwono (w składzie będą musiały zostać poprawione np. numery stron) – proszę nie zwracać na to uwagi :).</i>
Tłumaczenie	Joanna Pieszka		
Korekta	Sara Pieszka		
Redakcja	Anna Bartosik		

Pozdrawiam, Asia

UCIEKAJĄCY PROROK

ŹRÓDŁA:	Księga Jonasza 1, 1–9, E.G. White, <i>Prorocy i Królowie</i> , ChIW „Znaki Czasu”, Warszawa 2009, s. 172–174.
WERSSET PAMIĘCIOWY	„Pragnę czynić wolę twoją, Boże mój” (Psalm 40, 9).
PRZESŁANIE	LUDZIE W BOŻEJ RODZINIE DZIELĄ SIĘ JEGO MIŁOŚCIĄ Z INNYMI.
CELE	Dzieci: wiedzą , że nasze wybory wpływają na innych. czują chęć dzielenia się Bożą miłością z innymi. reagują , mówiąc innym o Bożej miłości.
ZARYS LEKCJI BIBLIJNEJ	Bóg daje Jonaszowi wiadomość, którą ma przekazać ludziom w Niniwie. Wiadomość, która uchroni ich przed niebezpieczeństwem. Ale Jonasz odmawia i próbuje uciec od Boga, wsiadając na statek i płynąc w przeciwną stronę. Pan wysłał straszną burzę, a wszyscy ludzie na statku są w niebezpieczeństwie. Marynarze rzucają losy, aby zobaczyć, kto jest za nią odpowiedzialny, a los pada na Jonasza. Kiedy pytają go, kim jest, mówi, że jest Hebrajczykiem, który wielbi Pana, Boga, który stworzył morze, ziemię i każdą żywą istotę.
TA LEKCJA JEST NA TEMAT	SPOŁECZNOŚCI. Chociaż Jonasz nie chciał świadczyć w Niniwie, to jednak był świadkiem dla żeglarzy na łodzi. Nie taki był jednak Boży plan. Jego nieposłuszeństwo naraziło wszystkich na niebezpieczeństwo, ale w końcu szczerze przyznał, że jest sługą Boga nieba, Stwórcy wszystkiego.
POGŁĘBIENIE WIEDZY NAUCZYCIELA	<i>Wraz z otrzymanym zadaniem na Jonaszu spoczęła ogromna odpowiedzialność. Ten, który polecił mu iść, był jednak w stanie wesprzeć swego sługę i zagwarantować mu powodzenie. Gdyby prorok okazał bezwarunkowe posłuszeństwo, oszczędziłby sobie wielu gorzkich doświadczeń i otrzymałby obfite błogosławieństwo. Jednak w godzinie rozpaczy Pan go nie opuścił. W wyniku kolejnych doświadczeń i niesamowitych zrządeń opatrności zaufanie proroka do Boga oraz jego wiara w zbawczą moc Pana miały zostać na nowo rozbudzone (E.G. White, <i>Prorocy i Królowie</i>, ChIW „Znaki Czasu”, Warszawa 2009, s. 173).</i>
DEKORACJA SALI	Zawieś na ścianie jakąś sieć. Dodaj niebieski arkusz, koc lub papier, aby przypominało to wodę. Piasek i rozproszone muszle dodadzą uroku morskemu krajobrazowi. W razie potrzeby przygotuj artykuły papiernicze i kontury ryb, a dzieci niech wycinają papierowe ryby i je ozdobią. Możesz poprosić, aby zapisali swoje imiona na rybach. Przymocuj ich ryby do sieci za pomocą zszywek lub szpilek. Słowa nad siecią mogą brzmieć: „Płyniemy w Bożej szkole”. Można dodać łódź (lub łodzie), jeśli dzieci zrobią je w ramach zajęć wprowadzających. Więcej elementów zostanie dodanych w kolejnych lekcjach o Jonaszu. (Jeśli nie skorzystasz z zajęć wprowadzających A, dodaj łódź, w której dziecko może usiąść).

PRZYWITANIE

Przywitaj wchodzących uczniów. Zapytaj, jak minął im tydzień – z czego są zadowoleni, a co ich zasmuciło. Zachęć ich, aby podzielili się swoimi doświadczeniami związanymi ze studium biblijnym z poprzedniego tygodnia. Niech rozpoczną realizację wybranych zajęć wprowadzających.

WPROWADZENIE

Wybierz zajęcia odpowiednie dla swojej grupy:

A. ŁÓDŹ

Materiały	Przebieg	Podsumowanie
<ul style="list-style-type: none"> – duże pudła – przybory plastyczne – Biblia – koc – niebieski materiał 	<p>Poproś dzieci, aby wybrały pudło, w którym mogą usiąść. (Duża klasa: niech dzieci pracują w grupach, aby zrobić po jednej łodzi dla każdej grupy. Mała klasa: wszystkie dzieci pracują, aby stworzyć jedną łódź, w której wszyscy mogą usiąść). Zapewnij każdej grupie przybory. Powiedz: Dzisiaj dowiemy się o człowieku, który wziął łódź i popłynął w złym kierunku. Twoja łódź (łodzie) będzie częścią naszych dekoracji do końca tego kwartału, a wy będziecie mieli okazję usiąść w niej podczas części naszego programu.</p> <p>Po wybudowaniu łodzi pozwól dzieciom na umieszczenie jej na niebieskim prześcieradle lub kocu (jak na wodzie) w pobliżu dekoracji.</p>	<p>Przeznacz odpowiednią ilość czasu na odpowiedzi po postawieniu pytań: Jakiej łodzi potrzebujesz, aby odbyć podróż po morzu lub oceanie? Czy łódź, którą wykonałeś, zapewni ci bezpieczeństwo? Czemu? Dzisiejsza opowieść mówi o ludziach podróżujących statkiem, których spotkał sztorm. Jednym z nich był misjonarz i prorok, którego Bóg posłał, aby ostrzec pewnych ludzi przed gniewem Bożym z powodu ich niegodziwości. Kim jest misjonarz? Kim jest prorok? W dzisiejszej lekcji dowiemy się o kimś, kogo Bóg poprosił, aby opowiedział o Nim innym. Przeczytaj na głos: Psalm 40, 9. Dlaczego ludzie chcą wykonywać wolę Bożą? (Kochają Go; bo troszczy się o nich). To prowadzi nas do naszego przesłania na dzisiaj:</p>

ŁUDZIE W BOŻEJ RODZINIE DZIELĄ SIĘ JEGO MIŁOŚCIĄ Z INNYMI.

B. PAPIEROWE LUDZIKI

Materiały	Przebieg	Podsumowanie
<ul style="list-style-type: none"> – kartka dla każdego ok. 21 cm x 28 cm lub większa – nożyczki – wzór ludzika (patrz powyżej – dokleić wzór) – Biblia 	<p>Poskładaj kartkę w harmonijkę. Po odrysowaniu ludzika i wycięciu go, omijając końcówki rąk, prostujemy kartkę i mamy czterech ludzików, którzy trzymają się za ręce.</p>	<p>Przeznacz odpowiednią ilość czasu na odpowiedzi po postawieniu pytań: Jak twoje ludziki przypominają społeczeństwo? Tak, wszyscy jesteśmy ze sobą połączeni. Wspieramy się nawzajem i dzielimy się Bożą miłością z innymi. To, co robimy, wpływa na ludzi wokół nas. Nazwij niektóre społeczności, do których należysz. (Szkoła, kościół, dom, klub Pathfinder itp.). Przeczytaj na głos Psalm 40, 9. Jak myślisz, jaka jest wola Boża dla ciebie? Myślę, że nasze przesłanie mówi nam jedną rzecz, którą Bóg chce, abyśmy zrobili.</p>

ŁUDZIE W BOŻEJ RODZINIE DZIELĄ SIĘ JEGO MIŁOŚCIĄ Z INNYMI.

MODLITWA

Opowiedz o radościach i smutkach, o których dzieci opowiedziały ci na początku (jeśli wypada). Przeczytajcie ponownie wiersz pamięciowy. Daj dzieciom czas na to, by podzieliły się przemyśleniami ze studium z poprzedniego tygodnia. Pamiętaj o urodzinach, szczególnych wydarzeniach i osiągnięciach. Ciepło powitaj wszystkich gości.

ŚPIEW

Zaśpiewajcie kilka wybranych pieśni związanych z tematem lekcji. Propozycje:

„Nas miłość uszczęśliwia” (pieśń nr 412 – *Śpiewajmy Panu*)

„Czy wy wiecie?” (pieśń nr 86 – *Tak! Pragnę wielbić Cię!*).

„Uwielbiajcie Pana” (pieśń nr 494 – *Tak! Pragnę wielbić Cię!*)

WSTĘP DO DARÓW

Składamy nasze dary jako akt uwielbienia dla Boga. Będą one używane, by mówić innym o Jego miłości. W krótkiej modlitwie dziękuj Bogu, że możesz przynosić dary, aby dzielić się Jego miłością z innymi.

MISJA - Opowiedz historię misyjną / doświadczenie

DARY

MODLITWA

Dzisiaj uczymy się o społeczności. Nasza społeczność obejmuje ludzi, którzy są najbliżej nas – naszych sąsiadów, przyjaciół, krewnych, członków kościoła, kolegów z klasy. Ponieważ należymy do rodziny Bożej, chcemy pokazać innym Bożą miłość. Pomyśl o kimś ze swojej społeczności, który potrzebuje poznać Bożą miłość i poproś Jezusa, aby dał ci odpowiedni czas i miejsce, aby podzielić się z nimi Jego miłością. Módlcie się prostą, krótką modlitwą.

HISTORIA BIBLIJNA

Materiały	Przebieg
<ul style="list-style-type: none">– łódź, w której dzieci mogą usiąść (może być ta, którą dzieci budowały na początku)– wiatrak– Biblia	<p>Pamiętaj, że dzieci w tym wieku uwielbiają dramaty i ekspresję, więc zwróć szczególną uwagę na odpowiedni do sytuacji ton głosu. Poproś dzieci, aby usiadły w łodzi. Podczas „burzowej” części opowieści włącz duży wentylator, opisując wiatr. Poproś dzieci, aby wydały odgłosy burzy, takie jak wiatr i grzmoty. Kiedy dotrzesz do części, w której żeglarze pytają Jonasza, kim jest, niech dzieci odpowiedzą: „Jestem Jonasz. Wielbię Boga niebios, który stworzył morze i ziemię”.</p> <p>„Jonaszu – zawołał Bóg – Mam dla ciebie bardzo ważną pracę. Słyszałeś o wielkim mieście Niniwie. Chcę, żebyś tam poszedł i przemówił do tych ludzi w moim imieniu. Większość z nich jest niegodziwych. Nie mogę ignorować wszystkich złych rzeczy, które robią. Chcę, abyś był moim posłańcem. Powiedz im, że wiem, jak żyją i że muszą się zmienić”.</p> <p>Jonasz pomyślał o tym, co powiedział Bóg. Nie podobał mu się pomysł głoszenia kazań w Niniwie. Jonasz nie lubił ludzi w Niniwie; nie chciał, aby Bóg ich zbawił. Wiedział również, że wielu ludzi, którzy mieszkali w Niniwie, było niegodziwych. Wszyscy o tym wiedzieli. Ci ludzie mogliby go nawet zabić, gdyby nie spodobało im się to, co powiedział. <i>Nie</i> – pomyślał – <i>Bóg nie może oczekiwać, że pójdę do Niniwy.</i> Więc Jonasz postanowił uciec.</p> <p>Szybko dotarł do Joppy, najbliższego portu morskiego. Tam szukał statku, który był gotowy do wypłynięcia. Nie obchodziło go, na jaki statek wsiadł, o ile nie zbliżał się do Niniwy. Wkrótce znalazł to, czego szukał – statek płynący do Tarsyzsu. Jonasz zapłacił za bilet i pospieszył na pokład. Był tak zmęczony, że myślał, że może przespać całą podróż. (To była ciężka praca uciekać przed Bogiem).</p> <p>Wkrótce po wejściu Jonasza na pokład, statek odpłynął. Kiedy patrzył, jak linia brzegowa znika, poczuł się wystarczająco bezpieczny, by zasnąć. Szukał spokojnego miejsca z dala od innych. Wyczerpany szybko zasnął.</p> <p>Jonasz spał tak mocno, że nie zauważył, iż statek zaczął się kołysać. Początkowo kołysanie było</p> <p>łagodne, ale potem fale stawały się coraz wyższe. [Dzieci naśladują burzę]. Zebrały się chmury burzowe. Żagle zaczęły skrzypieć na wietrze. Nie słyszał nawet wycia wiatru, gromów i piorunów. Nie widział błyskawicy ani nie czuł deszczu. [Dzieci nadal wydają dźwięki burzy].</p> <p>Ale nie umknęło to uwadze żeglarzy. Burza była tak silna, że obawiali się, że statek rozpadnie się na kawałki. Byli pewni, że wszyscy na pokładzie utoną. Marynarze rozpaczliwie próbowali ratować statek. Wszystkie ruchome ładunki, dostawy itp. zostały wyrzucone za burtę. Ale Jonasz nadal spał. [Dzieci nadal wydają dźwięki burzy. „Wiosłują” mocniej i szybciej].</p> <p>Kapitan okrętu znalazł Jonasza głęboko śpiącego.</p> <p>– Obudź się! – rozkazał. – Jak możesz spać? Obudź się i wezwij swojego boga!</p> <p>Wtedy jeden marynarz krzyknął do pozostałych:</p> <p>– Rzućmy losy. To nam powie, kto jest odpowiedzialny za tę całą burzę. To nie jest naturalne. Czyjś bóg jest zły.</p> <p>Jonasz próbował usunąć się w cień, ale marynarze nie pozwolili mu na to.</p> <p>– Musisz brać udział w losowaniach – powiedzieli.</p> <p>Jonasz niechętnie do nich dołączył. Kiedy losy zostały rzucone, wiedzieli, że Jonasz ma coś wspólnego z ich problemami.</p>

– Kim jesteś? – zapytali żeglarze. – Kto jest odpowiedzialny za zrobienie tego wszystkiego? Co robisz? Skąd pochodzisz?

Jonasz odpowiedział:

– Jestem Hebrajczykiem. Wielbię Boga niebios, Boga, który stworzył ziemię, morza i wszystko, co żyje. [Dzieci powtarzają: „Wielbię Boga niebios”].

Chociaż Jonasz nie zrobił tego, czego Bóg od niego wymagał, mówił innym o Bogu. A żeglarze dowiedzieli się, że Bóg Jonasza był prawdziwym Bogiem.

Jonasz próbował uciekać przed Bogiem. Zapomniał, że On stworzył wszystko. Zapomniał, że nie ma miejsca, gdzie moglibyśmy uciec od Boga. Ponieważ Jonasz nie chciał przekazać Bożego przesłania Niniwiczynom, ludzie na statku cierpieli przez straszną, przerażającą burzę.

Wszyscy jesteśmy częścią społeczności. Wszystko, co robimy, wpływa na innych. Kiedy robimy to, czego Bóg chce, możemy czynić dobre rzeczy dla innych.

PODSUMOWANIE

Przeznacz odpowiednią ilość czasu na odpowiedzi po postawieniu pytań: **Czym jest społeczność? Jakich społeczności jesteście częścią? Jak czujesz się, myśląc o dzieleniu się Bożą miłością w tych społecznościach? Czy musisz głosić, aby dzielić się Bożą miłością? Jakich innych sposobów możesz użyć? Jak chciałbyś dzielić się Jego miłością?** Przeczytaj na głos Psalm 40, 9. **Jak myślisz, jaka jest wola Boża dla ciebie? Zapamiętaj nasze przesłanie na dzisiaj:**

ŁUDZIE W BOŻEJ RODZINIE DZIELĄ SIĘ JEGO MIŁOŚCIĄ Z INNYMI.

TEKST BIBLIJNY

Używając języka migowego, naucz dzieci wersetu pamięciowego. Powtarzajcie, dopóki dzieci nie poznają znaków i wersetu. Zasugeruj, że mogą dzielić się Bożą miłością, „wykonując” werset pamięciowy w języku migowym.

„Pragnę czynić wolę Twoją, Boże mój” (Psalm 40,9).

Filmik instruktażowy: <http://bit.ly/2tstnmz> (Można też skopiować z oryginału obrazki)

STUDIUM BIBLII

Przebieg	Rozwinięcie
<p>Powiedz: Uczyliśmy się o decyzji Jonasza i jego podróży do Tarszyszu. Bóg użył strasznej burzy, aby nauczyć Jonasza i żeglarzy czegoś ważnego. Co to było? (Nie możemy uciec od Boga, Bóg chce, abyśmy mówili o nim innym). Spójrzmy na inne teksty, które mówią o tym, że Bóg zrobił coś niezwykłego, aby pomóc ludziom w otrzymaniu Jego przesłania. Przypisz poniższe teksty do pięciu osób lub do pięciu małych grup. Niech każdy przeczyta przypisany tekst i przygotuje się, by opowiedzieć klasie o tej historii.</p> <p>Rdz 6, 11 – 13.17 – Noe i potop Wj 7, 17; 8, 2.16.21; 9, 2.3.8.9.18; 10, 4–6, 21–23; 11, 4–6 – Mojżesz i 10 plag 1 Krl 16, 29 – 17, 1 – Eliasz, Achab i głód 1 Krl 18, 16–39 – Eliasz na Górze Karmel Liczb 22, 1–35 – Balaam i osioł</p>	<p>Przeznacz odpowiednią ilość czasu na odpowiedzi po postawieniu pytań: Czy te historie są podobne? Co mówią nam o ludziach? Co mówią nam o naszym Bogu? Kto jest potężniejszy – ludzie czy Bóg? Skąd wiesz? Bóg pragnie, abyśmy żyli szczęśliwym życiem, bez kłopotów. Jednak burze, głód i inne katastrofy mają miejsce, ponieważ grzech istnieje. Kiedy takie rzeczy się zdarzają, ludzie często zastanawiają się, jaki jest Boży plan dla ich życia. Czy myślisz, że Bóg może wykorzystać takie życiowe burze, by ludzie zastanowili się, jaki jest Boży plan dla nich? Przeczytaj na głos Psalm 40, 9. Zapytaj: Skąd wiemy, jaka jest Boża wola dla nas? Jeśli chcesz wykonywać wolę Bożą we wszystkim, powiedz Mu to teraz. Zachęć dzieci do modlitwy w ciszy. Daj trochę czasu, a potem módl się modlitwą poświęcenia.</p>

ŁUDZIE W BOŻEJ RODZINIE DZIELĄ SIĘ JEGO MIŁOŚCIĄ Z INNYMI.

ZASTOSOWANIE

Materiały	Przebieg	Podsumowanie
<ul style="list-style-type: none"> – papier – długopisy lub ołówki – Biblia 	<p>Rozdaj ołówki i papier. W widocznym dla wszystkich miejscu napisz: KIM JESTEM? Niech dzieci skopiują to na górze swojej kartki. Następnie powiedz: Kim jesteś? Pomyśl o tym i wymień kilka słów, które cię opisują. Możesz napisać że jesteś na przykład bratem, przyjacielem, kuzynem, uczniem, wokalistą itp. Dorośli pomagają w razie potrzeby. Poczekaj chwilę, a następnie daj każdemu dziecku szansę na podzielenie się tym, co napisało i dlaczego to słowo je opisuje. Powiedz: Przez następnych kilka tygodni będziemy się uczyć o wspólnocie i o tym, jak dopasowujemy się do naszej społeczności, do rodziny Bożej. Twoje słowa mówią o tym, do jakich należysz społeczności – twojej rodziny, rodziny szkolnej, rodziny kościelnej, sąsiedztwa i tak dalej. Ludzie w społeczności troszczą się o innych. I to jest to, o czym dzisiaj mówi nasze przesłanie:</p>	<p>Przeznacz odpowiednią ilość czasu na odpowiedzi po postawieniu pytań: Czy łatwo było wymyślić słowa, które cię opisują? Co odkryłeś w sobie? Którą z tych ról najczęściej pełnisz? Którą z nich lubisz najbardziej? Czemu? Przeczytaj na głos Psalm 40, 9, a następnie zapytaj: Które słowo, z tych napisanych, opisuje tę część ciebie, która chce wykonać wolę Bożą? (Wszystkie). Jeśli chcesz wykonywać wolę Bożą przez cały czas, naprawdę jesteś członkiem Jego rodziny. A jeśli jesteśmy częścią Bożej rodziny, chcemy powiedzieć innym o Nim. Dzisiejsze przesłanie mówi nam:</p>

LUDZIE W BOŻEJ RODZINIE DZIELĄ SIĘ JEGO MIŁOŚCIĄ Z INNYMI.

DZIELENIE SIĘ

A. KOŁYSANIE ŁODZI

Materiały	Przebieg	Podsumowanie
<ul style="list-style-type: none"> – papierowe talerzyki – nożyczki – brązowy papier techniczny – klej – artykuły plastyczne – szpatułki laryngologiczne lub patyczki do lodów 	<p>Daj każdemu dziecku papierowy talerz i różnorodne materiały artystyczne. Zademonstruj, co mają robić, dając równocześnie następujące wskazówki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Złóż swój talerzyk na pół i wytnij niewielką szczelinę pośrodku linii składania. 2. Udekoruj talerz, aby wyglądał jak woda. 3. Wykonaj małą łódkę z materiałów (brązowy papier) i przyklej ją do górnej części patyczka klejem. 4. Włóż patyczek przez otwór i przytrzymuj go od spodu talerzyka. <p>Przesuwając patyczek w przód i w tył, dzieci mogą symulować łódź Jonasza podczas burzy. Zachęć dzieci, aby użyły tej łódki, aby opowiedzieć historię komuś w tym tygodniu.</p>	<p>Przeznacz odpowiednią ilość czasu na odpowiedzi po postawieniu pytań: Pokaż mi, jak łódź będzie kołysała się podczas burzy. Pomyśl, z kim chcesz podzielić się dzisiejszą historią biblijną. Czy to będzie szkolny przyjaciel? Starsza osoba? Małe dziecko? Co zrobisz, żeby wysłuchali opowieści? Kiedy będziesz to planować, pamiętaj:</p>

LUDZIE W BOŻEJ RODZINIE DZIELĄ SIĘ JEGO MIŁOŚCIĄ Z INNYMI.

B DZIELENIE SIĘ BOŻĄ MIŁOŚCIĄ

Materiały	Przebieg
<ul style="list-style-type: none"> – papier – artykuły plastyczne – wzór kuponu (s. 144 – wersja angielska): 	<p>Aby zachęcić dzieci do dzielenia się Bożą miłością w sposób, w jaki mogą, pomóż im wymienić rzeczy, które mogą zrobić, aby pokazać miłość innym – w domu, szkole, w sąsiedztwie, w klubie Pathfinder itd. Przygotujcie kupony. Przykłady haseł: Pościelę twoje łóżko. Zagrabię liście na twoim podwórku. Przyniosę ci zimny napój. Pozmywam podłogę. Pomogę ci nosić zakupy. Pomogę posprzątać. Wyniosę śmieci. Daj dzieciom papier, artykuły plastyczne i czas na zrobienie kilku kuponów (patrz strona 144 – wersja angielska), które dzieci mogą rozdawać wśród swoim znajomych.</p>

LUDZIE W BOŻEJ RODZINIE DZIELĄ SIĘ JEGO MIŁOŚCIĄ Z INNYMI.

ZAKOŃCZENIE

Pomódlcie się. W krótkiej, prostej modlitwie poproś Boga, aby pobłogosławił wysiłki dzieci, które mają na celu dzielić się Jego miłością z innymi.

MATERIAŁY DO WŁASNEGO STUDIUM:

Tekst źródłowy: Księga Jonasza 1, 1–9, E.G. White, *Prorocy i Królowie*, ChIW „Znaki Czasu”, Warszawa 2009, s. 172–174.

Tekst pamięciowy: „Pragnę czynić wolę twoją, Boże mój” (Psalm 40, 9).

Przesłanie: LUDZIE W BOŻEJ RODZINIE DZIELĄ SIĘ JEGO MIŁOŚCIĄ Z INNYMI.

Uciekający prorok

– *Chodź, Jonatan! – zawołała matka. – Potrzebuję twojej pomocy!*

Jonatan się zmartwił. Bawił się, jeżdżąc na rowerze, i po prostu nie chciał odpowiadać. Przyspieszając, skręcił za róg i pojechał dalej. Może jego matka pomyśli, że jej nie słyszał. „Później – pomyślał. – Później jej pomogę”. Dawno temu Bóg poprosił przyjaciela, żeby zrobił coś dla niego. Jak myślisz, co to było?

„Jonaszu – zawołał Bóg. – Potrzebuję twojej pomocy. Słyszałeś o Niniwie, tym wielkim mieście. Wielu z mieszkających tam ludzi jest niegodziwych. Nie mogę już dłużej ignorować wszystkich złych rzeczy, które robią. Idź i powiedz im, że muszą się zmienić”.

Jonasz wiedział, że powinien zrobić to, co Bóg chciał. Ale Niniwa była wielkim miastem. Tak wielkim, że potrzeba było trzech dni tylko po to, by przejść z jednego końca na drugi. Jonasz nie lubił ludzi z Niniwy.

Poza tym, co by było, gdyby ludzie usłuchali i zmienił się? Co by było, gdyby Bóg zdecydował, żeby ich oszczędzić, bo żalowali? Wtedy ludzie uznaliby go za fałszywego proroka. Może nawet by się śmiali z niego, gdyby powiedział im, że zostaną zniszczeni, a tak by się nie stało.

Wkrótce Jonasz pomyślał: „Nie, Bóg nie może oczekiwać, że pojedę do Niniwy”. Więc prorok uciekł.

Jonasz pospieszył do Joppy, najbliższego portu morskiego. Znalazł tam statek gotowy, żeby popłynąć po Tarsyzs. Naprawdę nie obchodziło go, gdzie statek płynął – tak długo, jak długo nie było nigdzie w pobliżu Niniwy. Szybko zapłacił i wszedł na pokład.

Wkrótce potem statek odpłynął. Gdy Jonasz zobaczył znikającą linię brzegową, poczuł się bezpieczny. Poszukał sobie cichego miejsca z dala od marynarzy i szybko zasnął.

Jonasz nie czuł, że łódka zaczęła się kołysać. Na początku bujanie było delikatne, ale wkrótce fale stawały się coraz wyższe. Zebrały się chmury burzowe. Żagle zaczęły tomotać na wietrze. Ale Jonasz spał tak mocno, że nie był w stanie nawet usłyszeć wyjącego wiatru ani grzmotów.

– Ten statek utonie. Wszyscy zginiemy! – żeglarze wołali do siebie nawzajem. Desperacko próbowali uratować statek. Wszystko ruchome elementy – w tym ładunek i zapasy – zostały wyrzucone za burtę. Jonasz wciąż spał.

Kapitan szukał pasażerów i natknął się na śpiącego Jonasza.

– Jak możesz teraz spać? – kapitan krzyknął na Jonasza. – Obudź się! Wezwij swojego boga! Toniemy. Módl się, a może on nam pomoże.

Potem jeden z marynarzy zawołał do innych:

– Rzućmy losy. To nam powie, kto jest odpowiedzialny za te wszystkie kłopoty. To nie jest naturalna burza. Czyjś bóg jest zły.

Jonasz próbował usunąć się w cień, ale marynarze nie pozwolili mu na to.

– Musisz wziąć udział w losowaniu – domagali się.

Jonasz dołączył do nich niechętnie. Wiedział, kto jest za to odpowiedzialny. Gdy losy zostały rzucone, wszyscy inni też wiedzieli.

– Kim jesteś? – pytali marynarze. – Co tu robisz? Gdzie się wybierasz?

Jonasz odpowiedział:

– Jestem Hebrajczykiem. Wielbię Boga nieba. Mój Bóg stworzył ziemię, morze i wszystko, co żyje.

Gdyby tylko Jonasz zabrał to przesłanie do Niniwy! Ale Jonasz zdecydował się „zapomnieć”, że nigdy nie można naprawdę uciec od Boga. W rezultacie ludzie na statku cierpieli.

Wszyscy jesteśmy częścią wspólnoty. Wszystko, co robimy, wpływa na innych. Kiedy robimy to, co Bóg chce, możemy sprawić, by w naszej społeczności działy się dobre rzeczy. Możemy dzielić się Jego miłością z innymi.

Tekst źródłowy: Księga Jonasza 1, 1–9, E.G. White, *Prorocy i Królowie*, ChIW „Znaki Czasu”, Warszawa 2009, s. 172–174.

Tekst pamięciowy: „Pragnę czynić wolę twoją, Boże mój” (Psalm 40, 9).

Przesłanie: LUDZIE W BOŻEJ RODZINIE DZIELĄ SIĘ JEGO MIŁOŚCIĄ Z INNYMI.

ZADANIA DO WYKONANIA:

SOBOTA

- Z rodziną idź do miejsca, w którym możesz zobaczyć łódzie. Przeczytajcie historię biblijną. Porozmawiajcie o łodzi z historii. Czy była mała? Duża? Czysta? Co było na łodzi?
- Użyj znaków migowych, aby pomóc rodzinie w nauce twojego wersetu pamięciowego. Rób to każdego dnia w tym tygodniu.
- Wytnij lub złóż papier, aby wykonać łódź. Napisz na nim swój werset z pamięci i umieść go tam, gdzie będziesz widzieć go każdego dnia.

NIEDZIELA

- Przeczytaj wspólnie Księgę Jonasza 1, 1–9. Znajdź Joppę i Niniwę na mapie biblijnej. Jak Jonasz prawdopodobnie podróżował do Niniwy? Skąd wiesz?
- Jeśli to możliwe, udaj się dziś na wycieczkę łodzią.
- Zaśpiewaj piosenkę o sztormowej pogodzie, np. „Gdy na morzu wielka burza”. Dziękuj Bogu za opiekę nad waszą rodziną podczas burz.

PONIEDZIAŁEK

- Podczas nabożeństwa przeczytaj historię biblijną. Na początku włącz wentylator ustawiony na niską prędkość. Przełącz go na wyższe obroty, gdy będziesz czytać o burzy. Krzycz tak, jak ci się wydaje, że kapitan i żeglarze krzyczeli do Jonasza. Odważnie powtórz odpowiedź Jonasza.
- Wyrecytuj swój werset pamięciowy. Czy chcesz czynić wolę Bożą? Powiedz mu o tym, kiedy się modlisz.
- Zaśpiewaj piosenkę o deszczu i dziękuj Bogu za deszczowe dni.

WTOREK

- Przeczytaj Księgę Jonasza 1, 1–9 ponownie. O co pytali żeglarze Jonasza? Jak odpowiedział Jonasz? Jak odpowiadasz, gdy ludzie pytają o twój Boga?
- Powtórz werset pamięciowy. Nie zapomnij o znakach migowych.
- Zaśpiewaj pieśń o Bożej opiece, a następnie podziękuj Mu za nią.

ŚRODA

- Podczas nabożeństwa pomóż rodzinie stworzyć drzewo genealogiczne. Zaczynij od swoich rodziców, dodaj ich rodziców, dziadków, braci, siostry i innych. Umieść gwiazdkę przy osobach, które czczą Boga. Poproś rodziców, aby powiedzieli ci, jak ich rodzina stała się chrześcijanami. Zachowaj swoje drzewo genealogiczne na jutro.
- Zaśpiewaj piosenkę o Bożej rodzinie, a następnie dziękuj Bogu za twoją wielką rodzinę.

CZWARTEK

- Przeczytaj Księgę Jonasza 1, 9 podczas nabożeństwa. Zamiast słowa „Hebrajczyk” użyj wyrazu, który określa, kim jesteś. Następnie powtórz ten werset.
- Spójrz na swoje drzewo genealogiczne. Kim są ludzie, z którymi chcesz dzielić Bożą miłość? Zaplanuj to i przejdź do czynów. Poproś Boga, aby ci pomógł.
- Użyj znaków migowych, kiedy mówisz werset z pamięci, a następnie śpiewaj pieśń o Bożej rodzinie.

PIĄTEK

- Zorganizuj rodzinne nabożeństwo. Zaproś dziadków, ciotki, wujków i kuzynów, którzy mieszkają w pobliżu, aby dołączyli do ciebie. Poproś ich, aby opowiedzieli, w jaki sposób stali się częścią Bożej rodziny (jeśli tak się stało) lub podziel się z nimi historią swojej rodziny.
- Niech każdy z was podzieli się ulubionym wersetem biblijnym. Zaśpiewajcie pieśni uwielbienia, zanim się pomodlicie. Dziękuj Bogu za całą swoją rodzinę.